

A watercolor illustration of a plant with large, overlapping leaves. The leaves are primarily green and red, with some dark purple and blue tones. The style is soft and painterly, with visible brushstrokes and a slightly textured appearance. The plant is the central focus of the cover, with its leaves filling most of the frame.

Biruta Pėveraitytė

Pas Tave skrendu

Biruta Pėveraitytė

Lietuvos nepriklausomųjų rašytojų sąjungos narė

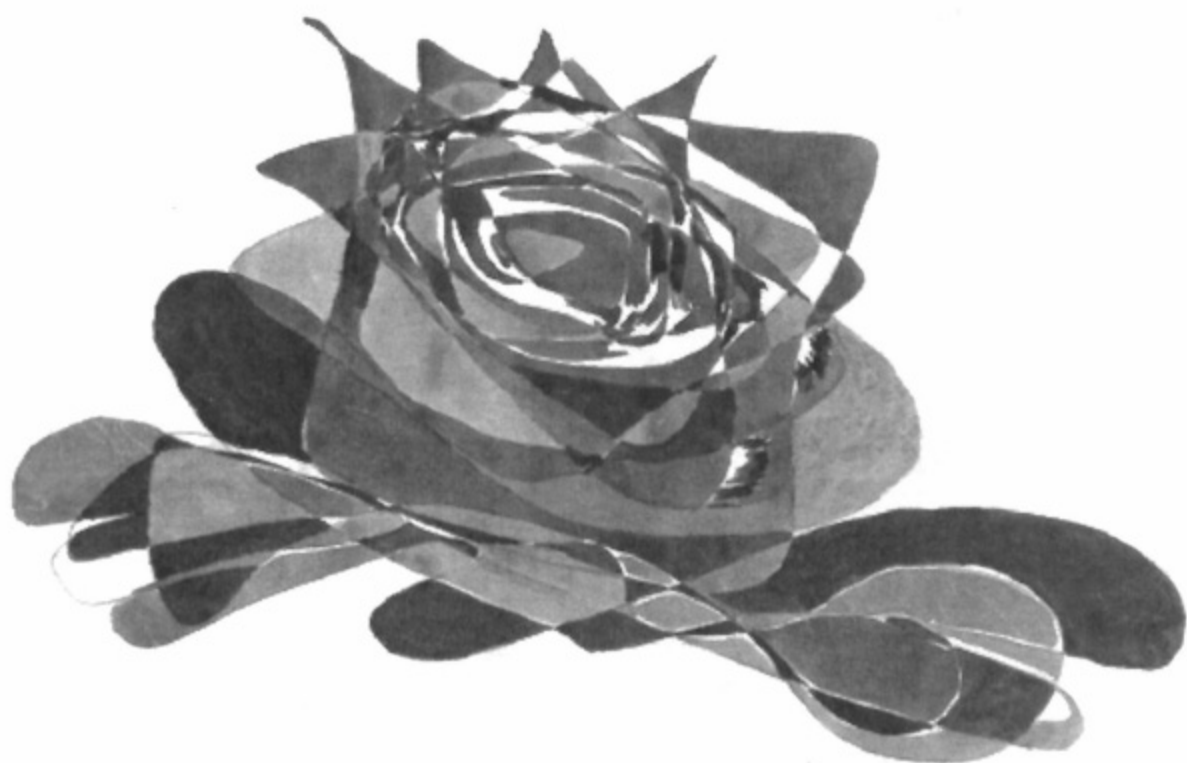
Pas tave skrendu

**TeleSAT
pressa**

Spaustuvė - leidykla

Marijampolė, 2019 m.

UDK 821.172-1
Pe276

© Biruta Pėveraitytė, 2019

ISBN 978-609-8079-16-6

Redaktorės žodis

Jeigu paklaustumėte manęs, kuo ši moteris tiki, atsakyčiau – meile, meile ir dar kartą MEILE. Bet argi tai nėra viskas, ko mums ir reikia iš tikrųjų. Meilės artimui savo, meilės gimtajai žemei ir dar meilės stebuklo, kuris visą pasaulį nuspalvina daug ryškesnėm spalvom. Net ir kančia, kuri dažniausiai lydi meilę, nebaisi. Juk ir pati autorė sako: „Geriau mylėti ir netekti, / nei meilės rašto nepažinti.“ Šis jausmas veda, lydi Birutą Peveraitytę per visą gyvenimą. Tai yra ir jos išmintis. Bet argi ne to mus moko ir Dievas?

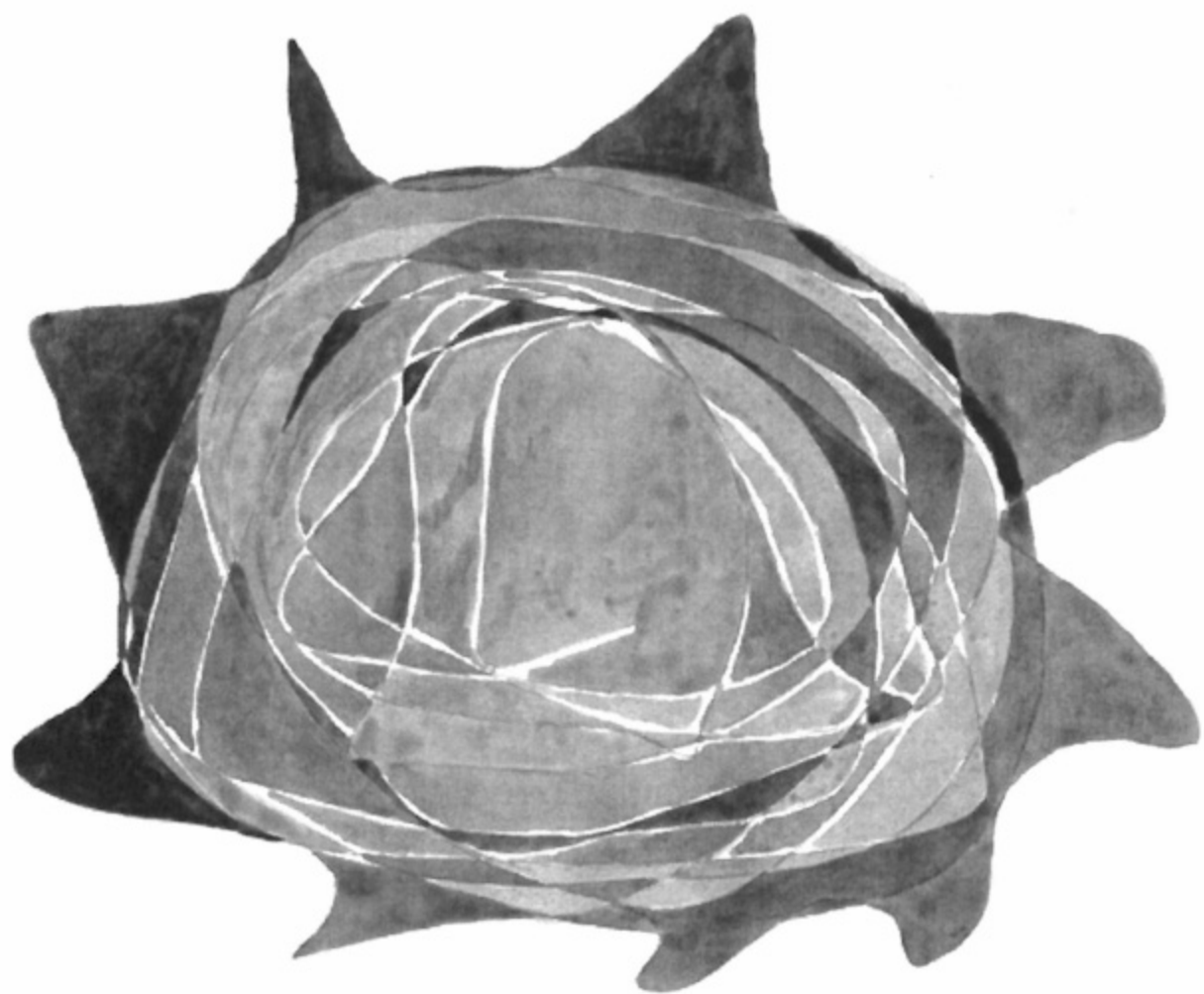
PAS TAVE SKRENDU

*Saulė debesėliuos
Lengvapūkiuos maudos.
Saulės spindulėliai
Skverbiasi pro langus.*

*Gena minčių tvaną
Tūkstančiu arklių.
Svaigina rūtėlę
Žaliu vyneliu.*

*Rožių žiedai lala
Rytmečio rasa.
Liepų medus varva
Mano delnuose.*

*Natą paukščiai ima
Skambia tirada.
Klykiančia žuvėdra
Skrendu pas tave - - -*

PO SAULE

Labas, žydintis sode!
Labas, šaltas pusnyne!
Labas, Elbruso gėle!
Labas, basoji lyra!

Sapnuoju aukštąjį kalną,
Kriokiantį kalno upelį,
Bandą avių švelniausių,
Siaurą prarajų kelią...

*Žilagalviai beržai
Saugo rimtį namų.
O pušelių vėsa
Dangų šluoja spygliu.
Ir tarp pievų pilkų
Sniego puokštės žydės,
Lauks pakrantė tyli,
Kol žibuoklė žydės.
O kai upė jau širs
Iš po ledo skaidraus,
Vyturys sučirens
Iš giedriausio dangaus.
Pasipils daug garsų,
Saulė spinduliu kvies –
Tu ateiki greičiau,
Žemei ranką ištiesk.*

*Pirmos snaigės apsidairė,
Kad žemelė per pilka,
Savo nuometą atskraidė
Ir užklojo baltuma.*

*O saulutė nors blyškoka,
Puošia sniegą sidabru.
Aš žingsniuojau sau linksmoka
Pirmo sniego purumu.*

*Ir vėl ruduo! Tos klevo spalvos
Mirgėte mirga... Kaip antai,
Kai pirmą kartą pabučiavo,
Sruveno upė nekaltai.*

*Kai mano meilė iškeliavo,
Klevai spindėjo geltoniu,
Likimas mano pasiklydo
Tarp klevo aukso, spindulių...*

*O aš keliauju vis į tolį
Mįslių kasdieniniu keliu,
Klevai iš tolo auksu moja...
Neatsigrėžiu... Nueinu...*

*Margaspalvė plaštakė
Supasi tarp žiedų,
Plaukuose žiba, mirga
Iš jaunystės dienų.*

*Skuba metai pro šalį
Įvairiausių spalvų.
Šnara tyli plaštakė
Milijonais jausmų.*

*Vardą meilės tyros
Kopos nuolat sapnuos...
Aidas miško audros
Vardą tavo kartos.*

*Skrenda marga plaštakė
Spalvomis paslapčių...
Vardą vėjy išrašė –
Myliu, betgi... tyliu.*

*Dar blykčioja šalna
Ant pumpuro pavasario.
Saulėtekio darna
Gyvybės vyną geria.
O vėjas pasistvėręs
Medžių šakas myluoja,
Su vyturio daina
Liūdnas mintis užkloja.*

*Kur pradingo vėl žiedlapių pūgos,
Mano galvą išpuošę žiedais?
Pasiliko tik tyrosios rūtos,
Prisikviečiančios žentus pulkais.*

*Mano naktys beprotiškai gūdžios:
Skausmo bangos vis plūsta srautais.
Astrologija sako, kad mūzos
Man vieninteliai šiomet vaistai.*

*Sukas žvaigždės, tik akys jų liūdnos.
Lauki savo, - jos šnabžda aukštai - - -
Duobės dvasinės stato man rūmus,
Tik į juos per aukšti dar krantai.*

*Viršūnėse svaigiai supas
Miško rusvosios bangos...
Saule pakrikštytas rytas
Šoka. Ir šoky randas*

*Spalvos ir šnarantys lapai...
Šaukia mane į kelią.
Lekiu. Apynys žalčiu rangos...
Debesys puotas kelia.*

*Vėjas plaikstės, neskubėjo,
Aplink namą tupinėjo,
Rožei veidelius tik glostė –
Ir švelnius žodžius kalbėjo.*

*Pavydėjau rožės vėjui,
Tai pati aš jam kalbėjau,
Kad aukštyn, į dangų, skristų...
Kad platybėse paklystų...*

*Vėjas kilo ir nuskriejo...
Atpūtė man dalią baltą,
Šokt su laumėm... Ogi žiedą
Plaukuose įsegt nekaltą.*

*Išrašyti, išjausti, išausti
Baltą lapą gyvenimo vingių,
Iš akimirų žavesio plaukti,
Kad likimas žvaigždyną surinktų.*

*Išsvajotų pavasarių žiedus
Žiemos naktys languos rašinėja,
O mėnuliui svajonę apšvietus,
Tiltais grožio svaja vaikštinėja.*

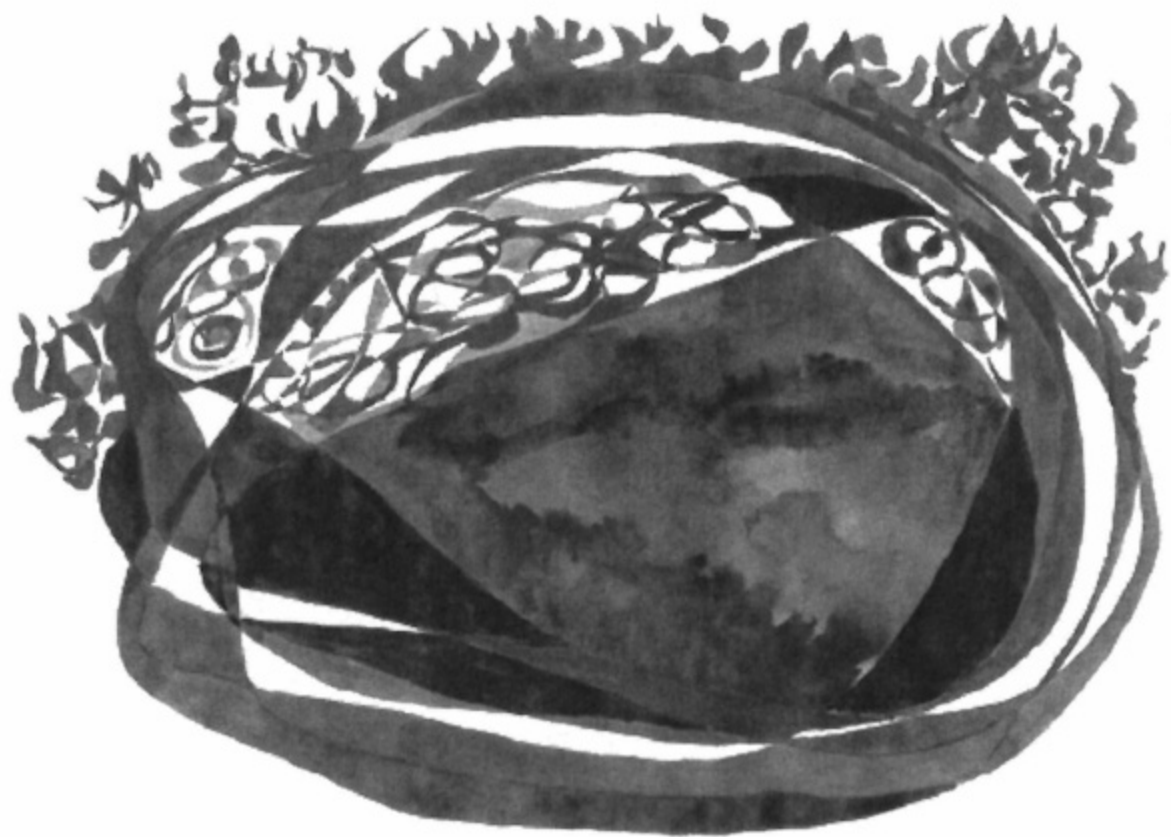
*Jūros plačios, gelmių vandenynai,
Neužmingančios mintys naktinės,
Nufilmuoti aistros debesynai,
Seno kalno jaunystės aušrinės.*

*Reto grožio gamtos atmintinė
Ir nerimstantis retro peizažas,
Pilna gulbių Šešupės krantinė,
O ant upės nublizgintas ledas.*

*Mūsų meilė kaip medžiai pražysta
Įvairiausiom, švelniausiom spalvom.
O, kokia tu žaisminga, jaunyste,
Apipinta saldžiausiom klaidom.*

*Iš vilčių ir sparnuotų svajonių,
Iš laužų, kurie dega širdy,
Iš žaltvykslėmis skraidančių norų
Atsirinki, kas gera kely.*

*O keliai, jūs takeliai vingiuoti...
Kuriuo eiti man, Dieve, patark –
Pasiklydus jaunystėj sparnuotoj.
Tiesos kelią atverki... Nebark.*

ARTI ARTI

MOČIUTEI

*Tik akys mėlynos ir šypsena beliko
Veide, vagotam metų didelių.
Sugrubusi ranka, gyslota kaip žemynas,
Lėtai šukuoja plaukų sidabrus.*

*Tik lango veidrodis į gamtą liko
Geriausias draugas metų tų ilgų.
Retai kas pasibeldžia tavo gryčion –
Pamiršo tave daugel giminių.*

*Apžėlė lysvė, braškėmis kvėpėjusi,
Nebekriuksi paršeliai garduose.
Nemūkia nė karvutė žalmargėlė,
Gaidys negieda balsiai paryčiais.*

*Nėra sveikatos - liko atminimas,
Kada gryčia skambėjo nuo dainų.
Tada skilandis pjaustomas žvilgėjo,
Medus varvėjo gintaru skaidriu.*

*O kai pasiutpolkei smagiai užgrojus
Praskriedavai šokio ritme,
Dainų daugybę išdainuot suspėjai
Ir stebina miela giesme.*

*Kas bus toliau? Ji sunkiai atsiduso,
Tuo jubiliejus gimines sukvies.
Tada sulauktų dėmesio didžiulio,
Mieli vaikaičiai švelniai prisilies.*

*Dūmoja močiutėlė dieną, naktį,
Reumatas laužo kojas ir pečius.
Akis įbedusi į beržų taką –
Galbūt išvys atvykstančius vaikus?*

SVYRUOJANTIS BERŽAS

*Tu man beržas, svyruojantis beržas,
Su nukabusiom šilko kasom.
Abejojantis nuolat ir laukiantis,
Vis pritrūkstantis ryžto, drąsos.*

*Tu man beržas, svyruojantis beržas,
Gelsvom rudenėlio spalvom.
Vėjo gūsių, audrų nepalaužtas,
Apšlakstytas rugsėjo rasom.*

*Tu man beržas, svyruojantis beržas,
Išsvajotų jaunystės sapnų.
Baltos drobės, rietimuos išaustos,
Kraičiu močios seniai sukrautu.*

*Savo rankom pagauni tu vėją
Ir sudiržusių pirštų vėsa
Kartais trokšti karštai glamonėti,
Nors ir slegia jau metų našta.*

*Pasistiebęs pro brėkštantį rytą
Paslaptingu žaliuoju keru,
Palieti mano svają lyg lyrą
Aistringuoju tyliu ošimu.*

*Taip supi greitai bėgantį laiką,
Šerdies sulą kas metą teiki.
Iš šerdies mėgstu vyną tą paiką,
Kai svyruokle šaka palieti.*

*Ir negelbsti tada išdidumas,
Akys plaukia linų švelnumu.
Susikibę – kur beržo ošimas,
Menam laiką aušrų nemarių.*

ALGIUI J.

Dienos šviesios ir gražios –

pražingsniuoja birželis:

Aš keliuosi laiminga ir laiminga gulu.

O koks mielas, koks mielas manasis takelis,

Kuris rodo tau kelią – jį pro langą stebiu.

O birželis, birželis – svaigios dienos ir naktys!

Aš brendu tartum saulė, rytmetinė rasa.

Mano laimę mažutę jūros dvelksmas supranta.

Tavo rankoms palietus, man tikra atgaiva.

VAIKYSTĖS AŠARA

*Juk taip dar neseniai basutė vasara
Kuteno taką mano padeliu.*

*Juk taip dar neseniai vaikystės ašara
Nudžiūvo, lekiant smėlio takeliu.*

*Juk taip dar neseniai į pirmąją raidelę
Su baime aš žvelgiau ir su nekantrumu.
Juk taip dar neseniai tą juodąją avelę
Vedžiojau virpančia ranka ir stebuklu.*

*O šiandien liko vien prisiminimai
Vaikystės – basakojės, nekaltos.
O mintys, svajos ir seni troškimai
Noktiurno kūriniau atsikartos...*

*Išpilki savo džiaugsmo vyną
Ant širdies, išlaukusios tavęs.
Tegul sklando vizija lig ryto
Iš palaimos juostų supinta.*

*Apgavau gyvenimą truputį,
Nuskridau padebesių erdve.
Susikūriau židinį mažutį –
Šildausi laiminga svajose - -*

*Pamiršta pilkoji realybė.
Dvasios erdvės spurda manyje.
Pakviesta į puotą tobulybės
Skausmo akmeningoj krušoje.*

*Pelenais išbyra sielos skausmas
Tobulumo puotos pakely.
Suspindėjo saulė jau ne kartą
Po minutę, bet kokia skaisti - - -*

SŪDUVIŲ DŽIAUGSMAS

*Šešupė – basos dienos linksmos,
Šešupė – sesės kasos ilgos.
Šešupė – motinos ranka,
Žalsvų akių švelni banga.*

*Šešupė – paslaptis, darna,
Sidabro juosta, vaiskuma...
Pagirdo meiliai ji šaknis,
Krantus bučiuoja vilnimis...*

*Visiems miela, gaivi, vėsi,
Džiaugsmus rieškutėm dalini.
Širdy sūduvio – amžina
Ir būsi mūsų mylima.*

ŠAUKIU TAVE

*Džiaugiuosi, kad viena
Minučių virpesy
Galiu kalbėt, ulbėt
Ir dainą parašyt.*

*Po gluosnio kepure
Gegutę išgirstu:
Ten džiugesio laivai
Praplaukia miražu.*

*Siela tyra tyra,
Svaiginama svajų.
Šaukiu tave ir vėl
Kuždėjimu krantų.*

*Akiplėša naktis nudraskė sodą,
Paliko žiedą, žydintį juodai.
Akimirka – gija nutrūko sieloj:
Štai vėl šmėžuoja tiltas ir ūkai.*

*Praeisi juo viena, pakėlus galvą,
Skausmingu akmeniu užritinta širdim.
Praeisi visa tai, kas lemta,
O žvaigždės tebežais žmonių viltim.*

*Žydėki, rožių sode, ir kvėpėki.
Ir nesvarbu, kad laimė baigės jau.
Aš visą žemę rožėmis nuklosiu –
Už patirtį, už meilę padėkosiu...
Tik laimės kalno per aukšti šlaitai...*

SKRAIDYKI

*Sielos ramybe
Skraidyki tyliai
Pilyje mano
Minčių kerpėtų.*

*Sparnais viliokliais,
Miškingais plotais,
Bitynų sodais,
Plukėm nuklota.*

*Devyni medūs
Lūpomis bėga,
Devyni vėjai
Širdį atvėrę*

*Skuba, oi skuba
Maži nykštukai,
Pasaką seka...
Ploni pirštukai*

*Meilę užrašo
Dar neišduotą,
Neišsakytą,
Neišdainuotą...*

*Vėjy užrašo,
Tolyn paleidžia...
Sakalas skrenda,
Su meile žaidžia.*

ŽEMĖS STEBUKLAS

*Po meilės – kančia,
Po kančios – ir vėl meilė.
Tai kalno viršūnė,
Tai gili pakalnė.
Filosofija žemės –
Visi tai supranta.
Aplink spurda širdys,
Ramybės neranda.
Ir meilės vėjelis
Nenuorama plaikstos,
Prie žiedų glaustos,
Dainom žemę laisto...*

*O meilė pirmoji
Dažniausiai suklumpa.
Ir verkia šypsodamos, -
Širdis tik sugrumba.*

KADA ATGIS TVIRTOVĖ?

*Kai braidžiojau po rasą
Jaunystės apžavų,
Melsvagėlės pasakė,
Kiek daug kely kliūčių - -*

*Nebūk verge tuštybės,
Saldžiavaisiu vaiskiu,
Dalios savos nekruvink
Šermukšnio aitrumu.*

*Nepurvink savo sielos
Žodžių piktų niekle –
Drugio sparnai palietę
Uždegs aistra tave.*

*Liepsnoja laimės kalnas –
Papėdėj pelenai.
Nulinko rožės žiedas,
Deja, negrįžtamai - - -*

*Tik visada vaitojo,
Vaitoja ir vaitos
Išderinta tvirtovė
Sparnuotosios kančios - - -*

*Išminti dvasios sodai,
Išniekinti žiedai.
Tuščiom akim dar žiūri
Supykinti dagiai.*

*Kada atgis tvirtovė,
Pražys iš pelenų?
Ir vėl raudona rožė
Skries žiedlapių taku - - -*

REGĖJIMAI

I

*Ateik, kai tirpsta vakaro likučiai,
Kai Žemės pėda užmiega danguje,
Mėnulio pjautuvas, visai sudilęs,
Žvaigždelės siekia alkio dalgele...*

*Juoda naktis ir žingsniai tylūs,
Širdis plazdena virpulio senu,
Vėl sukrečia garsai, baugštūs, įkyrūs,
Ir krūpsi durų rankena... Einu,*

*Geidžiu tavęs prieš valią ir prieš protą,
Degu virpėjime tavų delnų.
Svaigina aromatas tavo kūno,
Tylos ugny pažeminta tirpstu - - -*

*Neliesk širdies gelmės – ji dovanota,
Gal paimta, gal užgrobtą ar užburta - -
Širdies gelmė nė karto neišduota,
Liks pas tave. Ištikima.*

II

*Sakai, išgirsiu naujos galios stygą –
Apversi kalną mano praeities.
Sakai, širdis, išklausius tavo lyros,
Tikės tavim ir tyliai prisilies...*

*Neaitrinki karčia šermukšnio uoga –
Taikli strėlė juk sužeidė mane.
Nelengva būti tau mana paguoda,
Kai nešasi mane miškų audra...*

*Neša į gelmę viltį, slaptą godą,
Pilnatvės raktą meilės dabarties.
Smėlio banga pakrantėje kvatoja:
Sielos ugnis į skrydį dar pakvies - - -*

*O jeigu sugrįžtų jaunystė,
Pražystų širdies paslaptis,
Likimo sparnai nuskraidintų,
Kur palanki vėjo kryptis.*

*Kur ievos, jazminai, alyvos
Ir sodžiaus naktinė viltis,
Žvaigždėtos padangės palydi...
O jeigu sugrįžtum, brangi...*

*O jeigu sugrįžtum, jaunyste,
Parbėgčiau erškėčių taku
Ir saugočiau, ir branginčiau
Jau viską, ką žemėj turiu.*

PUŠYS, PUŠELĖS

*Šviečia žvaigždėlė, šviečia likimas,
Šoka jausmai, supasi viksvos.
Dega laužai.... Tarsi piligrimai
Šaukias manęs pušelės visos.*

*Pušys pušelės – mano dalia.
Pušelių miško laužo liepsna.
Ten piligrimas mano širdies,
Jis mano ranką tyliai palies.*

*Pušys pušelės – širdies daina,
Ošia jos tyliai. Visad šalia.
Skambanti meilė tyruos pušų –
Gaivusis oras dviejų širdžių.*

*Svaigina pušys, kai tu šalia.
Svaigina tavo širdies daina.
Neški, vėjeli, mano svajas,
Kur piligrimas laukia manęs.*

*Atsitūpei ant rankos.
Nebijai, drugeli.
Vėl atnešei man pasaką mamos.
Spalvų vaivorykšte
Akis man gydai...
Tik nenuskriski atgalios...*

*....Bet nuskridai, visai neklausęs,
Kiek pasiilgau šilumos.
Ir aš likau viena bedalė
Klausyt begarsės tos dainelės.*

PUŠYS, PUŠELĖS

*Šviečia žvaigždėlė, šviečia likimas,
Šoka jausmai, supasi viksvos.
Dega laužai.... Tarsi piligrimai
Šaukias manęs pušelės visos.*

*Pušys pušelės – mano dalia.
Pušelių miško laužo liepsna.
Ten piligrimas mano širdies,
Jis mano ranką tyliai palies.*

*Pušys pušelės – širdies daina,
Ošia jos tyliai. Visad šalia.
Skambanti meilė tyruos pušų –
Gaivusis oras dviejų širdžių.*

*Svaigina pušys, kai tu šalia.
Svaigina tavo širdies daina.
Neški, vėjeli, mano svajas,
Kur piligrimas laukia manęs.*

*Atsitūpei ant rankos.
Nebijai, drugeli.
Vėl atnešei man pasaką mamos.
Spalvų vaivorykšte
Akis man gydai...
Tik nenuskriski atgalios...*

*....Bet nuskridai, visai neklausęs,
Kiek pasiilgau šilumos.
Ir aš likau viena bedalė
Klausyt begarsės tos dainelės.*

AŠ - NE KARMEN

Į KALNĄ

*Tikėjimo, šio paukščio skrydžio,
Aštrių sparnų prisilietimo
Užtenka iki ankstauro ryto
Rašyti audekle rietimo.*

*Skaisčiais žiedais švytėti, meile,
Garbanių klevą pavilioti,
Atvėrus širdį, eiti, eiti,
Dvasingam vėjui šaukti, moti.*

*Kad jis apsuptų žmonių sielas
Gerumo spinduliais viltingais
Ir pakylėtų širdį sunkią
Į gamtos maldą stebuklingą.*

SEKMINIŲ GIESMĖ

*Koks šviesus Sekminių rytas Sūduvoj,
Išpuošti namai šakom berželių,
Ir galvijams supasi vainikai ant ragų,
Kiemuos sukasi būriai vaikelių.*

*Ūkininkai dovanoja lašinių
Ir šimtus kiaušinių, didelių, šviežių.
Šeimininkės prie keptuvių jau seniai –
Kiaušininę mėgsta mylimi svečiai.*

*Daug atvyksta Sūduvon mielų svečių,
Koncertiuoja daug kapelijų puikių,
Ir žaidimų, ir spektaklių čia netrūks,
Kol sūduviai meilės ratą suks.*

ACH. MAESTRO

*Man paskambino maestro,
Kad daina jau parašyta,
O melodija lyg tyčia
Mano meilėj pasiklydo.*

*Pasakykite, maestro,
Kaip įspėjote šią minklę
Kaip atradote tą raktą
Ir sukūrėt dainą vingrią?*

*O maestro nusišypso
Lyg aušra ankstyvo ryto,
Dovanoja rožę skaisčią –
Ši net šiandien neuvyto.*

ŽVAIGŽDĖTA SIELA

Mecosopranui Juditai Leitaitei

*Pakyla siela lig dangaus,
Kai Jūsų balso bangos neša.
Ir rodos, aprengiat žvaigždėm
Arba pavasariu... Ir grėžias*

*Nerami svaja dainon
ir ilgesin... Ir žvaigždės krenta
Ir aš tikiu, kad išsipildys
O visa visa, kas tik lemta.*

*Jeigu nori būt laimingas, tik nepavydėk.
Jeigu nori būt sėkmingas, gerai padirbėk.
Jeigu nori būti sveikas, su saiku plušėk,
O jei nori, kad mylėtų, pats meilę žadėk.*

*Ir pasėki brandų grūdą ateities kartoms,
Dvasios tiltų begalybę tieski irgi joms, -
Ir palaimintas rytojus sklis giesmių giesmėm...
Žemę mylimą pražydink tik gėrio gėlėm.*

EIME, VAIKELI, Į SVIRNELĮ

*Eime, vaikeli, į svirnelį
Senove šnekančių daiktų.
Vėl prisiminsime senelį,
Apsiausim klumpes jo abu.*

*Ten lino rankšluostis su rūtom,
Močiutės austas su daina,
Šiaudinė skrybėlė ten guli –
Ji rugiapjūtės puošmena.*

*Pakampėje suskilus klumpė,
Skrynja su veliumo skraiste.
O duonkubilis kiauras kvepia
Dar vis šviežiaja duonele.*

*Žarijų lygintuvas šnypščia
Po kieta drobe linine.
Čia žibalinės lempos šypsos –
Jau ne medinė balana.*

*Šiaudinis stogas, senas svirnas
Mums kalba protėvių balsu,
Čia akmeninės girnos girgžda,
Ir duslios šnekos spragily.*

*Šventų Kalėdų pilną stalą
Ir vario skambančius varpus,
Lietuviškos širdies nektarą –
Tąjį stebuklą tu pajusk.*

*Giliai įmintos bočių pėdos,
Didi prasmė naujų darbų.
Dvasingom šimtmečių alėjom
Keliaukime visi kartu.*

TĖVUI

*Paprastumas, atvirumas ir tiesa.
Akys gėrio ir širdies artumas.
Spinduliuojati vilties jėga –
Neišskirs mūs niekada atstumas.*

*Į namus, plasnodami sapnais,
Grįžtam, godžiai gerdami laukimą.
Tu kelius tiesiausiai mums radai,
Todėl nesunku pakelt likimą.*

*Iš tvirtovės, iš šviesių namų –
Iš pradžios pas žmones iškeliavom.
Bet širdies Tautosios šiluma
Lydi mus... O kiek gi daug mes gavom.*

PASAKŲ ŠALY AŠ PAGALIAU

*Tavo meilė tokia didelė, galinga,
Aš tirpstu, gal neištversiu jau.
Ji karališka, ji nuostabi, didinga –
Pasakų šaly aš pagaliau.*

*Šalia lauktas princas – jis ant balto žirgo
Saulės spindulių ryškioj šviesoje.
Skrenda mano mintys, širdimi išpintos –
Laimingesnės nėr žemelėje visoje.*

*Juokiasi pušynai, beržynėliai šilko,
Sveikina kregždutės iš toli.
Netgi žemės kurmiai meilę mūsų girdi,
Medžiai kelia ją aukštyn – jie dideli.*

*Žemės meilės broliai, žemės meilės sesės,
Į svajų ratelį jus kviečiu.
Kur žydi žolynai ir kvapnūs rožynai...
Paieškokime tų ilgesio kelių.*

*Į pilnatvės kelią mūsų meilė veda,
Laimės aitvarų pilnas dangus.
Meilės taurę kaupinę vis aukštyn mes keliam,
Amžina ši šventė po dangum tebus.*

*Tu paliesk mano sapno svajonę,
Parašyk mano vardą žvaigždėm,
Kad prabudus pajusčiau kelionę
Ir atbėgčiau basa parugėm.*

*Apkabinusi beržą apsvaigčiau,
Žodžių šūsniai prapliupty eilėm.
Ir lemtingąjį vardą ištarčiau,
Užrašyčiau padangėj širdim.*

*Tiktai tiesų, prasmingą, laimingą,
Dosnų, - tikrą man kelią nutiesk,
Ir gyvenimo taurę jau pilną
Lenksim dviese – tiek tos lemties.*

*Žeme, mano žeme mylimoji,
Tik tai tavo grožiu aš gyva.
Tu stiprybė, maistas ir gerovė,
Tu didi visatos dovana.*

*Tavo sodai, žydintys kas kartą,
Ir pragydę ankstūs vyturiai,
Žalsvos akys ežerų pašaukia,
Ten nendryne plaukioja lynai.*

*Žemės kraujas upių gyslom teka,
Kalvos moja didvyrių pilim.
Kiek svajų, troškimų paukščiais klega
Jų klausaus, mielieji, dienom ir naktim.*

*Keliai atverti į pasaulio plataus pažinimą,
Išvažiuoju, mamyt, ir skrendu savo laimės ieškoti.
Palinkėki, palaimink,*

*kad drąsiai sutikčiau likimą,
Kad jaunystės sparnai
mano žvaigždei neleistų klajoti.*

*Aš spindėsiu Tau, mama, Aušrine kuo ryškiausia,
O dabar pabučiuok ir suprasi,*

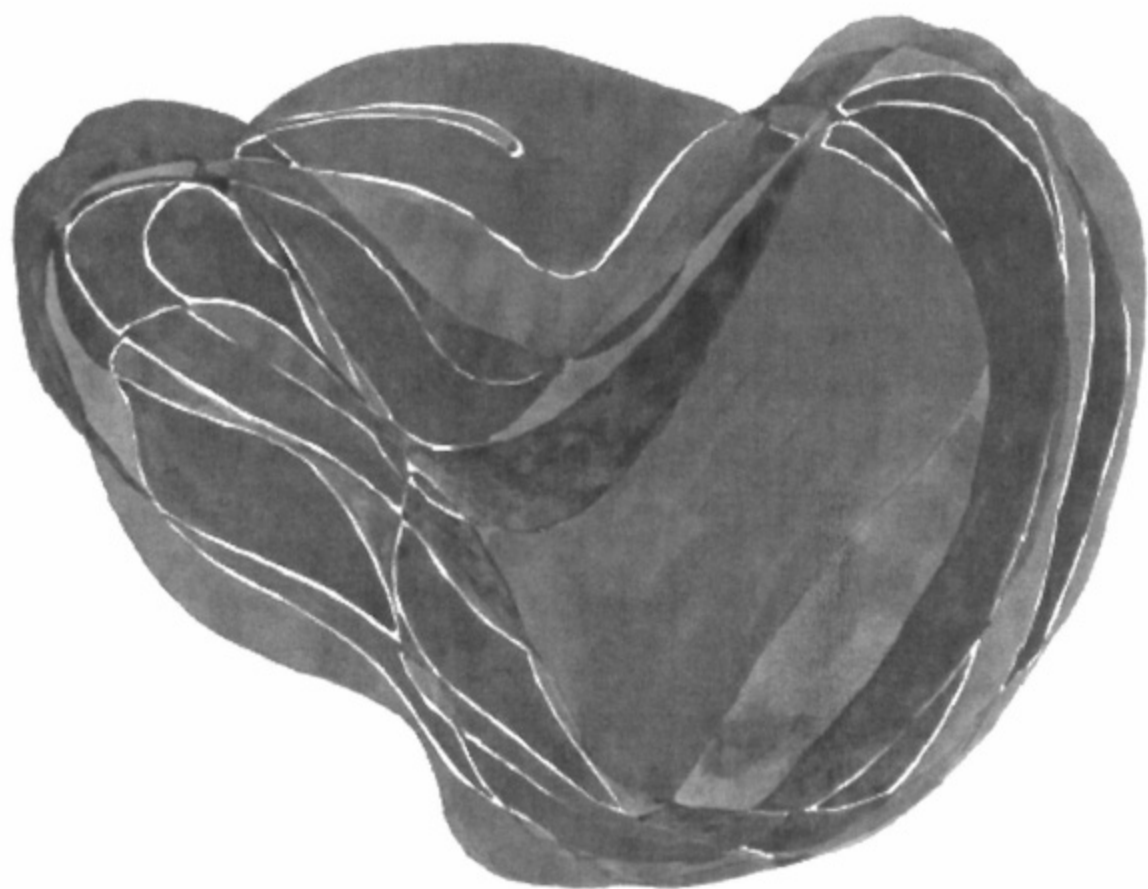
*kad trokštu Tau gėrio.
Sveikatos linkiu, ak, reikia jau Tau pailsėti –
Daugel metų auginus turėjai per mus rūpestelio.*

*Nebevalgink savęs ir nekęski Tu ilgesio skausmo,
Tau atvešiu aš viltį ir meilę – negęstančią ugnį.*

*Kuo didžiausią palaimą
ir jūrą nežemiško džiaugsmo
Ir nepyk, kad savuoju keliu išdrįsau aš pasukti.*

*Geriau mylėti ir netekti,
Nei meilės rašto nepažinti.
Trokštu į laimės kalną vesti,
Sielas išalkusias maitinti.*

*Ir Tu, jei meilę dovanosi
Ir glausi liūdintį karštai,
Ant gėrio kelio atsistosi,
O paskui Tave eis šimtai.*

ŠIRDŽIAI PALIEPUS

KĄ ŠIRDY TURIU

*Po mažą raidelę
Save dalinu.
Ir džiaugiuosi laime,
Kad dalint galiu.*

*Bėkite, upeliai,
Medžių apsupti,
Kiekviena bangelė
Man labai meili.*

*Apsvaiginta mėlįo
Upės ir vandens,
Lauksiu, kol ir mano
Žodelius išsems.*

GIMIMO DIENOS BUČINIAI

*Mes esam tarsi sielos dvynės,
Kasdien jaučiu Tave šalia,
Žinau, kada Tu nusiminięs,
Kada svajoji tyloje.*

*Ir mūs gimtadieniai tą dieną,
Kai saulė dega erdvėje...
Bet švenčiam ją savaip kiekvienas –
Aš be Tavęs kasmet, deja...*

*Jaučiu Tave, o Tavo mintys
Man taip pažįstamos seniai.
Priglausti nori, apkabinti
Ir apipilti bučiniais.*

*Juk mūs gimtadieniai tą dieną,
Kai saulė dega erdvėje...
Bet švenčiam ją savaip kiekvienas –
Tu be manęs dar vis, deja.*

*Palik mane,
Jeigu abejoji.
Išeiki, jei
Neįdomi tikrovė.
Einu aš savo keilią,
Palaimindama dalią,
Vaišindama
Sparnuotąją dainą,
Vis gimstančia
Iš jūros vandenių,
Žvaigždynų tolių,
Miško paslapčių,
Širdies varpų
Skambėjimo beribio
Ir meilės.
Amžinosios meilės
Šviesulių.*

*Dar laimės kalno
Laiptų atrastų.
Palik mane,
Jei trūko Tau
Kantrybės.
Per aštrios strėlės
Varsto Tau mintis.
Ne kiekvienam išbristi
Šią klampynę,
Ne kiekvienam šviesa
Bus palanki.
Bet šviesai kelią
Skinti mes privalom.
Kitaip – bedugnė
Ar pilka lemtis.
Kiekvienas turime
Savąją raidelę.
Kiekvieno takas –
Šviečianti viltis.*

*Pakelk akis -
Juk mano akys žydi.
Žiedų žiedais
Apipilu Tave.*

*Ir apkabink
Dar spurdančią jaunystę...
Juk tam duota
Švelni, miela ranka.*

*Ir glostyk plaukus
Kaip verpėjos liną,
Ir skaisčią odą
Paslapčių delne.*

*Ir atvira naktis
Spindėjimu apkvaitus...
Žiedynų paslapy
Išalkusi širdis.*

*Kaip gerai, kad Tau
Turtingas vėjas
Pilį atnešė ir
Ežero krantus.
Geležiniai vartai,
Girgždantys ant smėlio,
Vidun įsileidžia
Tik išsirinktus svečius.*

*Gerai, kad mes
Išsirenkame gėlę, -
Nuo aromato
Svaigstame linksmi.
Gerai, kad mes visi
Smagiai pašėlę
Į vilties krantą
Kylam tekini.*

*Ten, kur žydi alyvų alėja,
Kur ievų baltos skaro s skvere,
Per jazminų palaukę nusėtą
Metų metais grįžtu pas Tave.*

*Sugrįžtu qžuolynų giraitėm,
Takais gluosnių, alėjom gėlių,
Kur kaštonų kruša, vėjo šelmio daina,
Praėjai ten tyli paslapčia kažkada.*

*Lino balinto plaikstės suknia,
Žalio lino žiedai akyse.
Skrustuos žaidė šermukšnio kerai,
Glostė liemenį liauną plaukai.*

*Lietuvaite – liepaite manoji,
Vėl ateik, kur kaštonų kruša,
Laiko tiltų svajonių svajone,
Siela kužda, kad Tu čia – šalia.*

*Lietuvaite – liepaite manoji,
Žalio lino žiedais akyse,
Laiko tiltų svajonių svajone,
Vai ateik, kur kaštonų kruša.*

*Bangas garbanų švelniai palietęs
Aistros žavesiu gundai mane,
Akių pinklėse laimė sūpuojas –
Svaigsti, tirpsti meilės džiaugsme.*

*Pūgoj žiedlapių žiedus sumainėm –
Dievų valioje mūs ateitis.
Tiesai klaupiamės. Ateitį gražią
Išderėjo nakties pilnatis.*

*Išminties aukštais bokštais iškėlę
Savo siekius ir darbus gerus,
Prie alyvų alėjos ateisim
Pažymėt jubiliejus visus.*

*Savo širdžiai meluoti neleisiu, -
Tiesa gina vaikus amžinai.
Kiekvienam nekilnumą atleisiu,
Kad užaugtų vaikai milžinai.*

*Susirinkę mes žiedus brangiausiai, -
Dvasios turto tekrinta lašai.
Nes palaiminti mūsų Aukščiausio,
Šypsenom Jums žydėsime ilgai.*

*...Aš nutrenkiau mintim
Tave jau šimtą kartų.
...Jei nedegi aistra,
Nevirpa brangūs pirštai,
Širdis netvinksi,
Kai mane lieti,
Tu – šaltžuvė,
Tu – gęstanti naktųžė,
Tu – nebevalgoma,
Nuodinga uoga man.
Ar užmigai ant laurų?
Ar prisnūdai?
O gal širdim
Kitur iškeliavai?*

*Paukščio plunksna palies Tavo lūpas,
Apsvaigindama meilės liepsna.
Saulei tekant pradings ryto rūkas,
Sužibės spindulėlių rasa.*

*O žaliuojančioj miško pievelėj
Suksis nendrių šluotelių pulkai,
Įvilios paslaptingojo oazėj
Išsvajoti paparčių žiedai.*

*Ten skrajojanti gulbė šypsosis,
Meilės ieškančius tyliai stebės.
Kas pagaus jos plunksnelę – tam Rojus:
Papartėlis tik jiems sužydės.*

GRAŽIAUSIOS ŽEMĖS BROLI

*Ačiū Tau, kad vertini Tu tiesą
Drąsini mylėdamas kiekvieną,
Su pagarba žiūri į brolių,
Į žmogų visiškai kitokį.*

*Ačiū Tau, kad noriai daliniesi
Darbo vaisiais ir tikslais, ir siekiais.
Svetima Tau ribotumo kaukė,
Neramina klestinti apgaulė.*

*Pasimeldi už tuos, kurie nežino,
Kur dvasiai saulė, sielai piligrimas.
Pasimeldi už sūnus, kurie stovi.
Žinai – ne turtų didyje tikrovė.*

*Gerais, kad šypsena išglostai,
Kad sklinda tik gerieji norai.
Nelaimėje esi Tu pirmas,
Gerų žmonių labai pagirtas.*

*Gyvendamas tik vieną kartą,
Randi gyvenimą sau vertą.
Eini tiesiu keliu, kur laimė,
Kur tavęs broliai neapgauna.*

*Dar ne vėlu, susimąstyki:
Juk žmogiška kartais suklysti.
Ir ačiū Tau, jeigu pradėjai
Paminti ribotumo jėgą.*

*Nebūki klano įrankiu, nebūki.
Tešviečia saulė Tau, tik ne iš krūmų.
Mojuoki paukščiui, grįžtančiam į šalį.
Jis nepaklysta. Pavyzdys bedaliui –*

*Širdies gerumas, atjauta ir meilė,
Kai proto spinduliai nutvieskia,
Randi patį tiesiausią kelią,
Ir dvasios rūmai pasikviečia.*

*Duokite ramybę.
Aš pasėtą grūdą
Laistau, kviečiu saulę,
Aušroje myliu.
Dienos užrakintos,
Naktys paslaptingos...
Grūdą auginu...
Jaučiu želmenėlį,
Balkšvą mažulėlį –
Skverbiasi į saulę,
Meilės pasitikt.*

*Optimizmas kaip vėjas,
Cunamis.
Bet laike,
Kažkodėl nesumąstom,
Kad vienintelė
Saulė laiminga,
Nes žemelė
Dėl jos gyvybinga.*

*Atsigrėžiu lyg paskutinį kartą
Į sodą žydintį mano vilčių.
O reginy ilgai mintim glaudžiausi
Prie Tavo garbanotų plaukų.*

*Nuskyniau žiedus – baltą širdies sniegą,
Pasimerkiau jo nupirktą vazą.
Prie lūpų priliečiau žiedelį vieną,
Išbučiavau paklydusioj aistroj.*

*Pakelk akis –
Juk mano akys žydi.
Žiedų žiedais
Apipilu Tave.*

*Ir apkabink
Dar spurdančią
Jaunystę.
Ir glostyk plaukus
Paslapčių delne.*

*Jau be žodžių švelniausių gyvensiu,
Tik trupės senos plytos audroj.
Ašei entąjį kartą ištversiu
Akmeninį tylėjimą joj.*

*Tiktai glostysiu vienišą tiltą,
Išsitempusi bėgsiu briauna,
O įstrigusią žodžių laviną
Aš paversiu skausminga daina.*

*Glostau likimo archyvą –
Potyrių sklidiną skrynią.
Žydi saldi nuodėmė
Tau dovanotoj gėlėj.
Žydi saldi nuodėmė...*

*Rudenio lapai dega
Alėjoje klevų –
Širdžių duetai klega
Ant Lietuvos laukų.*

*Vaivorykštės trapumą,
Saulėlydį, aušras
Pajūrio tiltas supa –
Į audrą mus nuves.*

*Banguojančioj ekstazėj,
Baltų purslų virsme
Aš skęsiu ir žvaigždynuos
Ir Tavo akyse.*

*Šnaranciais lapais apsirengus,
Spalvingo apsiausto ugny
Aš pakeliu akis į dangų ...
Bet Tu, mielas, ištirpsti.*

*Aš už lobynus Tau dėkoju,
Už tėviškės laukų dainas.
Tave kas naktį aš sapnuoju –
Likimas mus ir vėl suves.*

DUONA

*Visą gyvenimą
Ravėti dilgėles –
Poeto duona,
Skalsi, rūgšti
Ir ašakuota,
O retkarčiais
Saldžiarūgštė
Labai skani.*

*Tyla poetui –
Tai pyragas,
Kai mintys renkasi
Balandžio kojų
Ornamentais sniege –
Tai vizijos, toli pabėgę
Realijų laukų rūke.*

*Kančia poetui –
Akmenėlis
Jo giliadvasėj sietuvoj.
Tik leisk surast jį
Žmogui.
Leisk pamilti,
Kišenėje nešiot
Ar prie širdies.*

*Jūra banguoja,
Jūra pašėlsta,
Jūra užmiega
Žalsvam sapne.*

*Ilgesio duona
Karti kaip pipiras.
Dangaus žydrynė –
Akių liepsna.*

*Tai Tavo akys,
Svajonių akys
Jėgų suteikia man
Kas diena.*

*Krantuos mulatės
Šypsosi meiliai,
Bet aš alsuoju
Meilės daina.*

*Vis bridau ir bridau
Klampų dumblą. Kely
Šviesos spindulėliais
Nuolat žaidė kiti.*

*Realybė pilka,
Vėtra siautė pikta,
Dužo laimė krantuos,
Atskiruos, tolimuos.*

NUO DEBESĖLIO

*Nuo debesėlio ant debesėlio
Laimė laimužė vis šokinėja.
Tai ant tamsesnio, tai ant šviesesnio
Balto kaip sniegas alyvos žiedas.*

*O vakarėjant žiedais aguonos
Plazda padangė svajonių uostais.
Kužda širdis: pasitiki tu laimę,
Džiaugsmo gimdytą amžiną meilę.*

KAIMO ŽMOGUS

*Į lakštingalos giesmę,
Akmenuotą upelį,
Per arimų riekės,
Sodraus miško tankmės,
Brandžių varpų keliu
Atžingsniuoja žmogus.
Tvirtas kaimo žmogus,
Su dalge ant peties,
Su knyga prie širdies,
Su daina burnoje,
Su mintim galvoje...*

*Perbėgau žiedų vainiką,
Mirgantį, rausvai kaišytą,
O viršūnės apsirikę,
Žiedais lyja ankstų rytą.*

*O stebukle! – Štai pilnatvė
Mano soduos įsiprašė:
Sklando ore laimės kasos,
Prausia kojas džiaugsmo rasos.*

*Žiedlapių tinklai ant žemės,
Šilko skaromis nutviskę,
Meile amžina pragydo,
Širdies sopulius jau gydo.*

*Paliesta švelniųjų rankų,
Išbučiuota saldžių lūpų,
Išdainuota ryto paukščių,
Renku žiedlapius aš mūsų.*

*O tu rymai pasislėpęs, -
Aš jaučiu Tavo esybę.
Tu lieti mane per vėją
Ir per saulės amžinybę.*

*Tu laikai mane už rankos,
Išbučiuoji rausvus skruostus,
Glostai garbanotus plaukus –
Plaukiame į mūsų uostą.*

*Teka mūsų meilės upė,
Laužai dega, širdžiai gera.
Mūsų meilė neišduota
Soduose žiedų gyvena.*

*Po žydinčiom liepom,
Ant smilgų miškelio,
Melsvomis gėlėmis
Išsipuošusi siela.*

*Medelių šešėliuos
Pilkoji spalvelė.
Vis baikščiai dairosi:
Kur mūsų salelė?*

*Jeigu lengva su žmogumi sutarti,
Kodėl lipame jam ant galvos?
Kodėl ego niekada nesnaudžia?
Kodėl taip ištroškę sutemos?*

*Nežydi tada gėrio sodai,
Kova beviltiška, kvaila.
Ir dvasios rūmai tuštutėliai –
Neglosto išminties ranka.*

*Pažvelk, žmogau, į kregždės skrydį.
Atmerk akis – kaip čia gražu!
Kokia nepaprasta Tėvynė!
Koks mėlynas erdvus dangus!*

*Neišgersiu versmių,
Neišvaikščiosiu klonių,
Neskaičiuosiu žiedų,
Tiktai klaidžiosiu
Tyrais svajų
Pindama vainikus
Iš raidžių
Mūsų Žemės dosniosios
Didybei - -*

Turinys

<i>Redaktorės žodis</i>	3
<i>Pas tavo skrendu</i>	4
<i>PO SAULE</i>	5
<i>Labas, žydintis sode!.....</i>	6
<i>Žilagalviai beržai.....</i>	7
<i>Pirmos snaigės apsidairė</i>	8
<i>Ir vėl ruduo! Tos klevo spalvos</i>	9
<i>Margaspalvė plaštakė</i>	10
<i>Dar blykčioja šalna</i>	11
<i>Kur pradingo vėl žiedlapių pūgos</i>	12
<i>Viršūnėse svaigiai supas</i>	13
<i>Vėjas plaikstės, neskubėjo</i>	14
<i>Išrašyti, išjausti, išausti</i>	15
<i>Mūsų meilė kaip medžiai pražysta</i>	16
<i>ARTI ARTI</i>	17
<i>Močiutei</i>	18
<i>Svyruojantis beržas</i>	20
<i>Algiui J.....</i>	22
<i>Vaikystės ašara.....</i>	23
<i>Išpilki savo džiaugsmo vyną.....</i>	24
<i>Sūduvių džiaugsmas</i>	25
<i>Šaukiu tave</i>	26
<i>Akiplėša naktis nudraskė sodą.....</i>	27
<i>Skraidyki</i>	28

<i>Žemės stebuklas</i>	<i>30</i>
<i>Kada atgis tvirtovė?</i>	<i>31</i>
<i>Regėjimai</i>	<i>33</i>
<i>O jeigu sugrįžtų jaunystė</i>	<i>35</i>
<i>Pušys, pušelės</i>	<i>36</i>
<i>Atsitūpei ant rankos.</i>	<i>37</i>
<i>AŠ - NE KARMEN</i>	<i>39</i>
<i>Į kalną</i>	<i>40</i>
<i>Sekminių giesmė</i>	<i>41</i>
<i>Ach. Maestro</i>	<i>42</i>
<i>Žvaigždėta siela</i>	<i>43</i>
<i>Jeigu nori būt laimingas, tik nepavydėk</i>	<i>44</i>
<i>Eime, vaikeli, į svirnelį</i>	<i>45</i>
<i>Tėvui</i>	<i>47</i>
<i>Pasakų šaly aš pagaliau</i>	<i>48</i>
<i>Tu paliesk mano sapno svajonę</i>	<i>50</i>
<i>Žeme, mano žeme mylimoji</i>	<i>51</i>
<i>Keliai atverti į pasaulio plataus pažinimą</i>	<i>52</i>
<i>Geriau mylėti ir netekti,</i>	<i>53</i>
<i>ŠIRDŽIAI PALIEPUS.....</i>	<i>55</i>
<i>Ką širdy turiu</i>	<i>56</i>
<i>Gimimo dienos bučiniai</i>	<i>57</i>
<i>Palik mane</i>	<i>58</i>
<i>Pakelk akis</i>	<i>60</i>
<i>Kaip gerai, kad tau</i>	<i>61</i>
<i>Ten, kur žydi alyvų alėja</i>	<i>62</i>

<i>Bangas garbanų švelniai palietęs</i>	64
<i>...Aš nutrenčiau mintim</i>	66
<i>Paukščio plunksna palies tavo lūpas</i>	67
<i>Fražiausios žemės broli</i>	68
<i>Nebūki klano įrankiu, nebūki</i>	70
<i>Duokite ramybę</i>	71
<i>Optimizmas kaip vėjas</i>	72
<i>Atsigrėžiu lyg paskutinį kartą</i>	73
<i>Pakelk akis</i>	74
<i>Jau be žodžių švelniausių gyvensiu</i>	75
<i>Glostau likimo archyvą</i>	76
<i>Rudenio lapai dega</i>	77
<i>Šnarančiais lapais apsirengus</i>	78
<i>DUONA</i>	79
<i>Visą gyvenimą</i>	80
<i>Jūra banguoja</i>	82
<i>Vis bridau ir bridau</i>	83
<i>Nuo debesėlio</i>	84
<i>Kaimo žmogus</i>	85
<i>Perbėgau žiedų vainiką</i>	86
<i>Paliesta švelniųjų rankų</i>	87
<i>Po žydinčiom liepom</i>	88
<i>Jei lengva su žmogum sutarti</i>	89
<i>Neišgersiu versmių</i>	90

UDK 821.172-1

Pe276

Pèveraitytė, Biruta

Pe276 Pas tave skrendu: eilėraščiai /
Biruta Pèveraitytė. – Marijampolė:
TeleSATpressa, 2019. – 120 p.
ISBN 978-609-8079-16-6

UDK 821.172-1

Biruta Pèveraitytė
Pas tave skrendu

Redaktorė Nijolė Kepenienė
Maketuotojas Saulius Svilius
Viršelio autorė Silvija Montvilaite

Nijolės Kepenienės piešiniai

Maketavo ir spausdino UAB „TeleSATpressa“ spaustuvė
V. Kudirkos g. 20, LT-4520 Marijampolė
Užsakymo Nr. 660. Tiražas 100

